

49. møde.

Onsdag den 15. december kl. 14¹⁰.

Formanden: De første tre sager på dagsordenen kan kun med tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold): Det er givet.

Man gik da til:

Tredie behandling af forslag til lov om forlængelse af gyldigheden af bestemmelserne i §§ 4—8 og §§ 10—12 samt § 16 i lovbekendtgørelse nr. 2 af 2. januar 1948 om midlertidige ændringer i reglerne om påligning af indkomst- og formueskat til staten samt om ændring i § 5.

(Anden behandling findes i tidenden sp. 1932).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 104 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til landstinget.

Derefter foretoges:

Første behandling af forslag til lov om fortsat udstedelse af stats-spareobligationer.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3705; fremsættelsen findes i tidenden sp. 1897).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kolbjørn: Da loven om de kortvarige pengebindingslån sidst blev forlænget, udgik bestemmelserne om 6 måneders skatkammerbeviser. De havde ingen praktisk betydning længere. Den siden stedfundne udvikling sandsynliggør, at der nu heller ikke længere vil være brug for kortfristede

statsgældsbeviser og obligationer til en rente af 1½—3 pct.

Mit parti kan derfor slutte sig til forslaget om, at loven forlænges alene for spareobligationernes vedkommende, ligesom vi kan tiltræde den bestemmelse, der muliggør automatisk forlængelse af forfaldne obligationer.

Himmelstrup: Lovforslaget går jo ud på, at der fortsat skal være adgang til tegning af stats-spareobligationer, medens derimod bestemmelserne om adgang til tegning af korte statsforskrivninger, der tidligere har været indsluttet i den samme lov, nu er gledet ud.

Forholdet er vel nok det, at begrundelsen for at opretholde adgangen til at tegne stats-spareobligationer i hvert fald ikke er den samme nu som tidligere. Denne adgang til at tegne sådanne obligationer blev jo indført her i landet på et tidspunkt, da pengeinstitutterne var, om jeg så må sige, overlæssede med indskud, som de ikke kunne få anvendelse for. Det modsatte er tilfældet nu, men dette til trods mener vi alligevel at kunne slutte os til, at loven om tegning af stats-spareobligationer forlænges for en periode af 2 år. Den ændring, nærmest af teknisk karakter, som er foreslået i lovforslagets § 2, kan vi også slutte os til.

Begrundelsen for, at man skal opføre med adgangen til tegning af de korte statsforskrivninger — altså 2-årige, 5-årige og 10-årige statsobligationer —, er jo den, at man ikke mener at kunne fortsætte tegningen med opretholdelse af de hittige rentebetingelser. Det er sikkert rigtigt, at hvis man ikke vil forandre — d. v. s. forbedre — tegningsbetingelserne, hvilket først og fremmest vil sige renten, vil der ikke i den tid, vi nu er inde i, blive tegnet noget af disse papirer. Indenfor det parti, på hvis vegne jeg taler, er der imidlertid ønske om at få en forhandling med den højtærede finansminister om muligheden af at forbedre tegningsbetingelserne og derigennem skabe større mulighed for, at også disse papirer fortsat kan tegnes, og vi ønsker derfor, at dette lovforslag må blive undergivet en kort udvalgsbehandling, for at man kan få en forhandling med den højtærede finansminister.

Ole Bjørn Kraft: Mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Aksel Møller, er ikke i stand til at være tilstede under denne forhandling. Jeg skal derfor på mit partis vegne gøre nogle bemærkninger til det foreliggende lovforslag, men for-